

NOTAT

Finanstilsynet

24. juni 2022

J.nr.

/MKO

Resume af anordning om ikrafttræden for Grønland af bestemmelser i forskellige love om ændring af lov om finansiel virksomhed

Generelt

Nedenfor findes et resume over de påtænkte ændringer af lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Grønland, og forslaget til tilpasninger til grønlandske forhold.

Anordningen skal træde i kraft den 1. juli 2023.

1. Forhold til EU

Henvisninger til EU-retsakter er som udgangspunkt udgået. Enkelte retsakter er sat i kraft for Grønland, og henvisningen til disse er ændret i overensstemmelse hermed.

Parallelt med denne anordning sættes visse ændringer til lov for Grønland om kapitalkrav og tilsynsmæssige krav for kreditinstitutter og investeringselskaber i kraft for Grønland. Disse ændringer gennemfører følgende forordninger i grønlandsk ret:

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav (CRR II).
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630 af 17. april 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (NPE).

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/873 af 24. juni 2020 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2019/876, for så vidt angår visse justeringer som reaktion på covid-19-pandemien (CRR Covid-19-relaterede justeringer).

2. **Resumé af ændringer**

Nedenfor er ændringerne til lov om finansiel virksomhed gennemgået i den rækkefølge, som de vil komme til at stå i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Grønland.

§ 1

§ 1 indeholder bestemmelser om anordningens anvendelsesområde.

Ændringerne til denne bestemmelse er konsekvensændringer af andre bestemmelser i anordningen.

Ændringerne indebærer, at § 64, stk. 3, til § 64, stk. 4, § 64 e, stk. 1, og § 351, stk. 1, 2 og 6-9, skal gælde for finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder, at §§ 176-178, § 182 b-182 f, § 245 a, stk. 3, §§ 245 b og 260, § 266, stk. 1, §§ 271 og 274-276, §§ 310, 312, 313, 313 b og 344 d skal gælde for finansielle holdingvirksomheder, at § 64 d udtrykkeligt skal finde anvendelse for forsikringsholdingvirksomheder, at § 260, § 264, stk. 5, nr. 13, § 266, stk. 1, §§ 274-276 skal gælde for blandede holdingvirksomheder. Derudover indebærer ændringerne, at § 1, stk. 2, 4. pkt., ophæves. Det skyldes, at de henvisninger, der i gældende ret fremgår af § 1, stk. 2, 4. pkt., med anordningen vil blive tilføjet i § 1, stk. 2, 2. pkt.

§ 5

§ 5 indeholder lovens definitioner.

§ 5, stk. 1, nr. 6: Med anordningen ændres der på § 5, stk. 1, nr. 6.

I definitionen af et finansieringsinstitut tilføjes, at et finansieringsinstitut er en virksomhed, der ikke er en ren industriel holdingvirksomhed. Ud over dette forbliver bestemmelsen uændret, sådan at et finansieringsinstitut stadig defineres som ikke værende et kreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, og at hovedaktiviteten skal bestå i at erhverve kapitalandele eller i at udøve de i bilag 2, nr. 2-12 og 15, angivne aktiviteter.

§ 5, stk. 1, nr. 10: Med anordningen ændres der i formuleringen af § 5, stk. 1, nr. 10, litra a.

Ændringen medfører, at en finansiel holdingvirksomhed nu defineres som en modervirksomhed, hvis virksomhed udelukkende eller hovedsagelig består i

at eje kapitalandele i dattervirksomheder, der er finansielle virksomheder eller finansieringsinstitutter.

Derudover tilføjes, at dattervirksomheder hovedsagelig er finansielle virksomheder eller finansieringsinstitutter, hvis mindst én er en finansiell virksomhed, og mere end 50 pct. af modervirksomhedens konsoliderede aktiver er tilknyttet dattervirksomheder, som er finansielle virksomheder eller finansieringsinstitutter.

Med tilpasningen er finansieringsinstitutter, jf. anordningens § 5, stk. 1, nr. 6, taget med i vurderingen af, om der er tale om en finansiell holdingvirksomhed. Ligeledes ændres bestemmelsen, så den relevante indikator er koncernbalancen. Her skal mere end 50 pct. være aktiver tilknyttet dattervirksomheder, som er finansielle virksomheder eller finansieringsinstitutter.

Stk. 1, nr. 27: Ændringen indebærer, at outsourcing omfatter enhver form for ordning mellem en virksomhed og en leverandør, i henhold til hvilken leverandøren udfører en proces, en tjenesteydelse eller en aktivitet, som virksomheden ellers selv ville udføre.

For forsikringsselskaber defineres outsourcing som et arrangement af en hvilken som helst art mellem et forsikringsselskab og en tjenesteyder, hvor tjenesteyderen enten direkte eller gennem videreoutsourcing udfører en proces, en tjeneste eller en aktivitet, som forsikringsselskabet ellers selv ville have udført.

Stk. 1, nr. 36: Ændringen indebærer, at definitionen af det kombinerede kapitalbufferkrav tilpasses, så der tages højde for den foreslåede SIFI-buffer. Det kombinerede kapitalbufferkrav bliver herefter defineret som den samlede egentlige kernekapital, der er nødvendig for at opfylde kravet om en kapitalbevaringsbuffer, jf. nr. 37, forhøjet med en virksomhedsspecifik, kontracyklisk kapitalbuffer, jf. nr. 38, en SIFI-buffer, jf. nr. 41, en G-SIFI-buffer, jf. nr. 42, og en systemisk buffer, jf. nr. 44.

Stk. 1, nr. 41: Ændringen indebærer, at SIFI-buffer defineres som det kapitalgrundlag, som et systemisk vigtigt finansielt institut, jf. § 308, skal opretholde i henhold til § 125 a, stk. 5, på individuelt, delkonsolideret og konsolideret grundlag.

Stk. 1, nr. 42: Ændringen indebærer, at SIFI-buffersatsen defineres som den sats, som et systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) skal anvende til opgørelse af sin SIFI-buffer, og som fastsættes i henhold til § 125 g.

Stk. 1, nr. 43: Ændringen indebærer, at gearingsgradbuffer defineres som det kapitalgrundlag, som et G-SIFI skal opretholde i henhold til artikel 92, stk. 1a, i CRR og CRR II.

Stk. 1, nr. 71: Ændringen indebærer, at nedskrivningsegne forpligtelser defineres som forpligtelser, der er omfattet af bail-in, og som er omfattet af § 267 a, stk. 1, eller § 267 e.

Stk. 1, nr. 72: Ændringen indebærer, at efterstillede nedskrivningsegne instrumenter defineres som instrumenter, der opfylder betingelserne i artikel 72 a, artikel 72 b, stk. 1 og 2, og artikel 72 c i CRR.

Stk. 1, nr. 73: Ændringen indebærer, at afviklingsenhed defineres som en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en afviklingsplan udarbejdet i henhold til § 259, eller en virksomhed, der er omfattet af afviklingstiltag i en koncernafviklingsplan udarbejdet i henhold til § 260.

Stk. 1, nr. 74: Ændringen indebærer, at en afviklingskoncern defineres som en afviklingsenhed og dens dattervirksomheder eller som et kreditinstitut, som er fast tilknyttet et centralt organ, og det centrale organ, når mindst ét kreditinstitut eller det centrale organ er en afviklingsenhed. Kreditinstitutternes og det centrale organs dattervirksomheder er også omfattet af afviklingskoncernen.

Stk. 1, nr. 75: Ændringen indebærer, at der indføres en definition af begrebet kønsneutral lønpolitik som en aflønningspolitik, der er baseret på lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi, uanset den ansattes køn.

§ 14

Efter § 14 skal virksomheder, der anmoder om tilladelse til at drive pengeinstitut, indsende en række oplysninger til Finanstilsynet, så Finanstilsynet kan foretage en vurdering af, hvorvidt virksomheden opfylder kravene. Der gælder bl.a. specifikke kapitalkrav, krav til ledelsens kompetencer og ressourcer, herunder den ledelsesmæssige styring. Den gældende § 14, stk. 1, nr. 7, stiller krav om, at ansøgerens forretningsgange og administrative forhold skal være forsvarlige.

Med anordningen tilføjes "herunder at kravene i § 71 er opfyldt", til § 14, stk. 1, nr. 6). Ændringen medfører, at finansielle virksomheder skal have forsvarlige forretningsgange og administrative forhold samt overholde kravene i § 71, der vedrører effektive former for virksomhedsstyring, hvis de skal opfylde kravene i § 14.

Der ændres også i § 14, stk. 7, således at "§ 70, stk. 4" erstattes med "§ 64 e, stk. 1". Det er en konsekvensændring, da § 70, stk. 4 ophæves og § 64 e, stk. 1, erstatter § 70, stk. 4, og udvider kravene til bestyrelserne hos finansielle virksomheder.

§ 43

I § 43, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed fremgår det, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om kompetencekrav for ansatte i pengeinstitutter og realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, filialer af udenlandske pengeinstitutter og investeringsselskaber samt tilknyttede agenter omfattet af § 9 a, der yder rådgivning om finansielle instrumenter. Ministeren fastsætter endvidere regler om kompetencekrav for ansatte i pengeinstitutter og realkreditinstitutter, som præsenterer, tilbyder, rådgiver om eller administrerer boligkreditaftaler.

Ændringen indebærer, at investeringsforvaltningsselskaber også omfattes af bemyndigelsesbestemmelsen. Ændringen vil medføre, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om kompetencekrav til ansatte i investeringsforvaltningsselskaber. Bemyndigelsen kan udnyttes til at lade investeringsforvaltningsselskaber, der har tilladelse til at yde investeringsrådgivning, omfatte af kompetencekravsbekendtgørelsen.

§ 50

Efter § 50, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed kan Finanstilsynet fastsætte nærmere regler for opsporing i puljer i et pengeinstitut, herunder regler om midlernes anbringelse, administration, regnskab, revision samt kundeinformation. Finanstilsynet fastsætter endvidere nærmere regler for anbringelse af midler i værdipapirer, herunder om registrering i en værdipapircentral, kontoudskrift, værdiopgørelse og deponering.

Ændringen indebærer, at § 50, stk. 4, 2. pkt., i lov om finansiel virksomhed nyaffattes, således at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om anbringelse af midler i værdipapirer og for afvikling af investeringer i aktiver, herunder om registrering og afregistrering i en værdipapircentral, kontoudskrift, værdiopgørelse og deponering.

§ 64

Den gældende § 64, stk. 1, fastlægger kravene til egnethed og hæderlighed for et medlem af bestyrelsen og direktionen i en finansiel virksomhed. Det fremgår af den gældende bestemmelse i § 64, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, hvilke krav om egnethed og hæderlighed i henhold til stk. 1 der finder anvendelse på medlemmer af bestyrelsen og direktionen for finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholdingvirksomheder.

Stk. 3: Ændringen indebærer, at det præciseres, at den finansielle virksomhed er forpligtet til at påse overholdelsen af forpligtelserne i stk. 1.

Stk. 4: Ændringen indebærer, at stk. 1, nr. 1-4 og 6, stk. 2 og 3 vil finde tilsvarende anvendelse på medlemmer af direktionen og bestyrelsen i en blandet holdingvirksomhed.

§ 64 c

Efter § 64 c, skal et pengeinstitut som led i sin virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, identificere instituttets nøglepersoner.

Ændringen indebærer en forpligtelse for pengeinstitutter, SIFler og G-SIFler til at påse, at nøglepersoner opfylder kravene til egnethed og hæderlighed i § 64, stk. 1.

§ 64 d

Efter § 64 d skal et gruppe 1-forsikringsselskab som led i sin virksomhedsstyring, jf. § 71, stk. 1, identificere selskabets nøglepersoner.

Stk. 5: Ændringen indebærer en tilsvarende pligt for et gruppe 1-forsikringsselskab til at påse, at nøglepersoner opfylder egnetheds- og hæderlighedskravene i § 64, stk. 1.

Stk. 6: Ændringen indebærer, at stk. 1-5 tilsvarende finder anvendelse for forsikringsholdingvirksomheder.

§ 64 e

Det følger af den gældende § 70, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, at bestyrelsen i en finansiel virksomhed skal sikre, at dens medlemmer har tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå virksomhedens aktiviteter og de hermed forbundne risici.

Ændringen indebærer, at kravet om kollektiv egnethed i bestyrelsen rykkes fra § 70, der primært omhandler bestyrelsens opgaver og pligter, til et nyt § 64 e, således at kravet om bestyrelsens kollektive egnethed indsættes i forlængelse af de øvrige krav om egnethed og hæderlighed. Efter ændringen vil krav til egnethed og hæderlighed i finansielle virksomheder således stå samlet.

Samtidig bliver der fastsat minimumskrav til, hvad der anses for nødvendig erfaring i større kreditinstitutter.

Minimumskravene indebærer, at i gruppe 1- og 2-pengeinstitutter og større realkreditinstitutter skal mindst ét medlem af bestyrelsen have ledelseserfaring fra en anden relevant finansiel virksomhed. I realkreditinstitutter skal mindst ét medlem af bestyrelsen have erfaring eller dybere indsigt i obligationsmarkedet.

§ 70

§ 70 stk. 4 ophæves. Kravet om, at finansielle virksomheder skal sikre, at bestyrelsen samlet set har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forestå virksomhedens aktiviteter og hermed forbundne risici, vil herefter fremgå af § 64 e.

§ 72 a

Med anordningen ændres der i formuleringen af § 72 a om outsourcing.

§ 72 a, stk. 1, hjemler pengeinstitutters, sparevirksomheders, realkreditinstitutters, fondsmæglerselskabers og investeringsforvaltningsselskabers mulighed for at outsource.

§ 72 a, stk. 2, medfører, at Finanstilsynet kan træffe afgørelse om, at en given outsourcing skal bringes til ophør, hvis denne ikke lever op til reglerne fastsat i medfør af stk. 3. Bestemmelsen svarer til den tidligere § 72 a, stk. 2.

§ 72 a, stk. 3, indebærer, at der gives hjemmel til erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om outsourcing, herunder bl.a. om ledelse, kontrol, interne retningslinjer, interessekonflikter, adgangsrettigheder hos leverandør, outsourcingkontrakten, koncernintern outsourcing og underretning til Finanstilsynet. Den tidligere § 72 a, stk. 1, gav tilsvarende hjemmel til erhvervsministeren til at fastsætte regler om outsourcing, men hjemmelsbestemmelsen er med den nye formulering udvidet til et bredere anvendelsesområde.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 2, nr. 5.

§ 72 b

§ 72 b er ny.

§ 72 b indeholder særlige regler om outsourcing for forsikringsselskaber. Outsourcingreglerne har bl.a. til formål at sikre, at forsikringsselskaber, i tilfælde af outsourcing, fortsat bærer ansvaret for de opgaver, der udføres hos tjenesteyderen, samt at sikre, at Finanstilsynet fortsat kan udøve et effektivt tilsyn. Ved outsourcing skal forsikringsselskaber derfor sikre, at de har kontrol over opgaverne, og at forsikringsselskaberne har mulighed for at udøve nødvendig indflydelse på opgavernes udførelse.

§§ 77 a-i

§§ 77 a-77 i indeholder regler om aflønning.

§ 77 a, stk. 1, nr. 4, 1. pkt.: Ændringen indebærer, at mindst 50 pct. af en variabel løndel til bestyrelsen, direktionen og andre ansatte, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, på tidspunktet for beregningen af den variable løn skal bestå af en balance af aktier eller, afhængigt af virksomhedens juridiske struktur, tilsvarende ejerandele, aktiebaserede instrumenter eller tilsvarende instrumenter, der afspejler virksomhedens kreditværdighed.

§ 77 a, stk. 1, nr. 5: Ændringen indebærer, at udskydelsesperioden for væsentlige risikotagere udvides fra mindst tre til mindst fire år og for bestyrelsen og direktionen udvides fra mindst fire til mindst fem år. Virksomhedens udbetaling af mindst 40 pct. af en variabel løndel til væsentlige risikotagere, ved større beløb 60 pct., skal således ske over en periode på mindst fire år med påbegyndelse et år efter beregningstidspunktet og for bestyrelsen og direktionen mindst fem år, med en ligelig fordeling over årene eller med en voksende andel i slutningen af perioden.

§ 77 b, stk. 1: Ændringen indebærer, at henvisningen til lov om statsligt kapitalindskud og til lov om finansiel stabilitet udgår. Begge love er ophævet.

§ 77 d, stk. 1, 2. pkt.: Ændringen indebærer, at virksomhedens lønpolitik skal være kønsneutral.

§ 77 g, stk. 1: Ændringen indebærer, at § 77 g, stk. 1, ophæves. Efterfølgende vil de nærmere regler om aflønning på koncernniveau for pengeinstitutter, realkreditinstitutter og fondsmæglerselskaber I blive fastsat i bekendtgørelse om lønpolitik og aflønning for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber, finansielle holdingvirksomheder og investeringsforeninger.

§ 77 g, stk. 3, der bliver stk. 2: Ændringen af et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, en finansiell holdingvirksomhed og en blandet holdingvirksomhed skal sikre, at de ansatte, hvis aktiviteter har en væsentlig indflydelse på koncernens risikoprofil, udpeges i henhold til Kommissionens delegerede forordning om kriterier til definition af ledelsesmæssigt ansvar og kontrolfunktioner, væsentlig forretningsenhed og væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, og andre medarbejderkategorier, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, i datterselskaber inden for samme koncern.

Bestemmelsen er tilpasset til grønlandske forhold på den måde, at den nævnte forordning skal sættes i kraft ved bekendtgørelse i henhold til § 77 h, stk. 1. Dette er tidligere gjort med forordning 2015/61/EU om supplerende regler til forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår likviditetsdækningskrav for kreditinstitutter. Hjemlen til at sætte forordningen i kraft blev indført med anordning nr. 1096 af 29. juni 2022.

Ændringen træder ikke i kraft samtidig med resten af anordningen, da bekendtgørelsen om ikrafttræden af forordningen først skal være klar til ikrafttræden.

§ 77 h, stk. 4: Ændringen indebærer, at erhvervsministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om efterlevelse af regler om aflønning på koncernniveau udvides til også at omfatte finansielle holdingvirksomheder. Det er i lighed med, hvad der er muligt efter § 77 h, stk. 1-3.

§ 78

Efter den gældende bestemmelse i § 78 kræver det bestyrelsens godkendelse, hvis en finansiell virksomhed vil bevillige en eksponering eller modtage sikkerhedsstilling fra 1) bestyrelsesmedlemmer og direktører i den finansielle virksomhed eller 2) virksomheder, hvor den nævnte personkreds direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel, bestyrelsesmedlem eller direktør. Direktionen og bestyrelsen overvåger endvidere forsvarligheden og forløbet af sådanne eksponeringer.

Ændringen indebærer, at kredsen af nærtstående udvides til at omfatte personer i den virksomhed, der ydes lån til, og som har en kvalificeret andel på 10 pct. eller mere af kapitalen eller stemmerettighederne, eller i hvilken disse personer kan udøve betydelig indflydelse, eller er medlemmer af bestyrelsen. Betydelig indflydelse kan eksempelvis foreligge i situationer, hvor aktionærer via aftaler, vedtægtsmæssige rettigheder eller lignende kan udøve en betydelig indflydelse på den finansielle virksomhed, selvom andelen er under 10 pct. Eksemplerne er ikke udtømmende.

§ 124 a

Med anordningen indsættes en ny § 124 a.

Indsættelsen har til formål at implementere artikel 104 b i CRD V, hvor der indføres et kapitalniveau over det individuelle solvensbehov, som betegnes "vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag".

§124 a medfører, at Finanstilsynet årligt fastsætter et vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag for de individuelle kreditinstitutter. For institutter, der lever op til deres kapitalmålsætning, og hvor denne er fastsat på et forsvarligt niveau, forventes der ikke fastsat et vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, da der for disse institutter ikke vil være et behov.

Det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag meddeles skriftligt til institutterne sammen med en forklaring på, hvordan det er fastsat. Finanstilsynet vil således fremlægge de enkelte komponenter i beregningen for det pågældende institut.

Det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag skal opfyldes med egentlig kernekapital ud over den egentlige kernekapital, som opretholdes for at opfylde det individuelle solvensbehov samt det kombinerede kapitalbufferkrav. Egentlig kernekapital, som opretholdes for at opfylde instituttets krav til nedskrivningsegne passiver, kan tælles med til opfyldelse af det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag.

Det gearingsrelaterede vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag, som er fastsat for at tage højde for risikoen for overdreven gearing, skal opfyldes med egentlig kernekapital ud over den egentlige kernekapital, som opretholdes for at opfylde det gearingsrelaterede individuelle solvensbehov og en evt. gearingsgradbuffer.

Ved gentagne eller vedvarende brud på det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag vil Finanstilsynet overveje, hvorvidt der er behov for at fastsætte et højere individuelt solvenskrav for instituttet.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 124 a, nr. 36.

§ 125 a

Med anordningen indsættes et nyt stykke 5 i § 125 a med tilhørende konsekvensrettelser af de efterfølgende stykker. Herudover nyaffattes § 125 a, stk. 7, der bliver stk. 8.

Stk. 5: Indsættelsen af den nye § 125 a, stk. 5, har til formål at indføre en særskilt SIFI-buffer i lov om finansiel virksomhed, der betyder, at O-SII-buffere fremover anvendes som hjemmel til at fastsætte SIFI-buffere for grønlandske SIF'er. Forslaget medfører ikke ændringer i de gældende SIFI-bufferkrav for grønlandske institutter.

Efter gældende ret fastsætter erhvervsministeren et bufferkrav til grønlandske SIF'er, det såkaldte SIFI-bufferkrav, gennem den systemiske buffer.

Bestemmelsen er i Danmark en implementering af CRD V. CRD V medfører bl.a. ændringer til den systemiske buffer i artikel 133 og 134, så denne ikke længere kan anvendes til at fastsætte et SIFI-bufferkrav, da den systemiske buffer ikke længere kan anvendes til afdækning af risici, som er omfattet af artikel 131. CRD V medfører også ændringer til O-SII-buffere, så denne nu kan fastsættes på 3 pct.

Stk. 8: Med nyaffattelsen af stk. 8 gøres det eksplicit, at det kombinerede kapitalbufferkrav skal opfyldes med egentlig kernekapital i tillæg til egentlig kernekapital, der opretholdes for at opfylde en række andre kapitalkrav.

§ 125 b

Med anordningen indsættes nye stykker (stk. 1-2) i § 125 b med tilhørende konsekvensrettelser af de efterfølgende stykker.

Indsættelserne har til formål at definere, hvornår et institut ikke opfylder hhv. det kombinerede kapitalbufferkrav og gearingsgradbufferkravet.

Det nye § 125 b, stk. 1, definerer, hvornår et institut ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, og følger den hidtidige praksis på området.

§ 125 b stk. 2 definerer, hvornår et G-SIFI ikke opfylder gearingsgradbufferkravet. Instituttet, som bryder med gearingsgradbufferkravet, vil blive omfattet af de retsvirkninger, der for nuværende gælder et institut, der ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav.

Der er for nuværende ikke identificeret grønlandske institutter, som er G-SIFler.

Derudover er der foretaget konsekvensændringer af bestemmelsen.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 125 b, nr. 39-48.

§ 125 c

Med anordningen tilføjes, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I, hvis fondsmæglerselskabet I har tilladelse til de aktiviteter, der er nævnt i bilag 4, afsnit A, nr. 3 og 6, der ikke opfylder gearingsgradbufferkravet for G-SIFler, jf. artikel 92, stk. 1a, i CRR, skal udarbejde og indsende en kapitalbevaringsplan til Finanstilsynet, senest 5 arbejdsdage efter at virksomheden burde have konstateret, at den ikke opfylder kravet, på samme måde som det vil skulle gøres, såfremt den pågældende virksomhed ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, stk. 1.

Der er for nuværende ikke identificeret G-SIFler i Grønland, hvorfor ingen grønlandske institutter for nuværende kan bryde gearingsgradbufferkravet.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 125 c, nr. 49.

§ 125 e

Med anordningen nyaffattes § 125 e, stk. 2, og den eksisterende § 125 e, stk. 3, ophæves.

Ændringen indebærer, at i koncerner, hvor der indgår et G-SIFI og et SIFI, og hvor der på konsolideret grundlag gælder både en G-SIFI-buffer og en SIFI-

buffer, finder den højeste af de to buffere anvendelse med forslaget, hvilket afspejler reglerne i CRD V og gennemfører samtidig en konsekvensrettelse i forhold til, at der indføres en særskilt SIFI-buffer i lov om finansiel virksomhed, jf. bemærkningerne til § 125 a, stk. 5.

§ 125 g

Med anordningen indsættes en ny § 125g, stk. 3 og 4.

Med indsættelsen af en ny § 125 g, stk. 3 og 4, indføres en ny buffersats i lov om finansiel virksomhed, der fastsætter det enkelte systemisk vigtige finansielle instituts SIFI-bufferkrav alt efter instituttets systemiskhed. Størrelsen af buffersatsen fastsættes af erhvervsministeren ud fra institutternes systemiskhed, jf. § 308, stk. 7. Forslaget er en konsekvensrettelse i forhold til at indføre en særskilt SIFI-buffer i lov om finansiel virksomhed.

§ 125 h

Stk. 1: Med anordningen slettes "ikkecykliske" fra stk. 1, og der tilføjes en ny sætning. Med ændringerne vil den systemiske buffer blive begrænset til kun at kunne anvendes med det formål at forebygge og afdække langsigtede systemiske eller makroprudentielle risici. Anordningen indfører en selvstændig SIFI-buffer, som medfører, at risici relateret særligt til SIFler og G-SIFler vil blive afdækket særskilt af de dertil indrettede buffere. Den systemiske buffer er kumulativ med et instituts SIFI-buffer og G-SIFI-buffer, i det omfang at disse finder anvendelse. I Grønland betyder det i praksis, at et institut kan være underlagt både en SIFI-buffer og en systemisk buffer.

Efter den nuværende praksis i Grønland har erhvervsministeren ikke fastsat en generel systemisk buffersats.

Stk. 3: Med anordningen nyaffattes stk. 3 hvor der angives, at erhvervsministeren har beføjelse til at anerkende en eller flere systemiske buffersatser fastsat i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået en aftale med på det finansielle område, for så vidt gælder grønlandske virksomheders eksponeringer i det pågældende land.

Hvis den anerkendte buffersats fastsat i et andet land og en systemisk buffersats fastsat i Grønland omfatter den samme risiko eller en risiko, der sidestilles hermed, finder den højeste af disse buffersatser anvendelse i forbindelse med opgørelsen af den systemiske buffer.

Hvis den anerkendte buffersats fastsat i et andet land forebygger og begrænser andre risici end de risici, der er omfattet af en grønlandsk systemisk buffersats, skal erhvervsministeren træffe afgørelse om, hvorvidt den udenlandske, anerkendte systemiske buffersats og den grønlandske, systemiske buffersats er kumulative. Ministerens beslutning i forhold til fastsættelse af den

systemiske buffersats samt ovenstående afgørelse kan baseres på en henstilling fra Det Systemiske Risikoråd. Henstillinger fra Det Systemiske Risikoråd kan medføre ændringer til systemiske buffersatser umiddelbart efter, at ministeren modtager dem fra rådet.

Med anordningen tilføjes et nyt stk. 5, hvor der angives, at ændringerne vil blive fastsat i en bekendtgørelse, hvor den systemiske buffer vil blive nærmere defineret. Bekendtgørelsen vil fastlægge nærmere regler for beregningen af den systemiske buffer samt uddybe de undergrupper af eksponeringer, som den systemiske buffer kan finde anvendelse på. Bekendtgørelsen vil derudover fastlægge nærmere regler for offentliggørelse af oplysninger om den systemiske buffer.

Bekendtgørelsen vedrører den situation, hvor erhvervsministeren også skal kunne fastsætte en systemisk buffer, der ikke er generel, men som skal gælde for særlige grupper af eksponeringer. Da den systemiske buffersats ikke på nuværende tidspunkt fastsættes for særlige grupper af eksponeringer, vil der for nuværende ikke blive udstedt en bekendtgørelse for Grønland.

§ 152, § 153 og § 156

Der bliver med anordningen ændret i formuleringen af § 152, stk. 1, § 153 og § 156, således at "og for systemiske likviditetsrisici" udgår af bestemmelserne.

Dette indebærer, at Finanstilsynet ikke længere har mulighed for at fastsætte specifikke likviditetskrav til et eller flere pengeinstitutter, et eller flere realkreditinstitutter, eller et eller flere fondsmæglerselskaber i udelukkende på baggrund af systemiske likviditetsrisici. Specifikke likviditetskrav skal derfor fremadrettet alene være baseret på likviditetsrisici i den enkelte virksomhed eller gruppe af virksomheder. Det betyder, at specifikke likviditetskrav for den enkelte virksomhed skal fastsættes ud fra, hvordan risici påvirker den enkelte virksomhed. Systemiske risici kan således kun føre til specifikke likviditetskrav, hvis sådanne risici påvirker en virksomhed eller en gruppe af virksomheder i de nævnte kategorier individuelt.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 59.

§ 175 f

Med anordningen indsættes en ny bestemmelse § 175 f.

Bestemmelsen indebærer, at der for visse institutter skal udpeges et fælles mellemliggende moderselskab inden for Den Europæiske Union, hvis virk-

somheden er en del af en koncern, hvis moderselskab ligger uden for unionen, koncernen har to eller flere institutter liggende inden for Unionen, og hvis koncernen har aktiver af en samlet værdi på 40 mia. euro eller mere.

Stk. 2 medfører, at Finanstilsynet i visse tilfælde kan give tilladelse til, at virksomheden udpeger 2 mellemliggende moderselskaber.

Efter stk. 3 skal det mellemliggende moderselskab have tilladelse som pengeinstitut eller realkreditinstitut eller være et godkendt finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab.

Efter stk. 4 kan et investeringselskab dog udpeges som mellemliggende moderselskab, hvis ingen af de omfattede virksomheder har tilladelse som penge- eller realkreditinstitut eller hvis stk. 2, nr. 1, er opfyldt.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 60.

§ 175 g

Med anordningen indsættes efter § 175 f en ny bestemmelse, § 175 g.

Bestemmelsen indebærer, at modervirksomheder, som er finansielle holdingvirksomheder, og som i koncernen er den øverste modervirksomhed beliggende i Grønland, skal godkendes af Finanstilsynet og den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvor den konsoliderende tilsynsmyndighed er forskellig fra Finanstilsynet, jf. § 175 g, stk. 1.

Stk. 2 af bestemmelsen omhandler de betingelser, der skal være opfyldt for at godkendelse tildeles.

Stk. 3 giver mulighed for at underlægge den finansielle holdingvirksomhed passende tilsynsforanstaltninger, såfremt den ikke opfylder betingelserne i stk. 2. Passende tilsynsforanstaltninger omfatter blandt andet: suspension af udøvelse af stemmerettigheder, påbud, begrænsning af eller forbud mod udlodninger, krav om afhændelse af kapitalandele af kreditinstitutter eller andre enheder i den finansielle sektor og krav om, at finansielle holdingvirksomheder forelægger en plan for straks at overholde betingelserne i stk. 2 på ny.

Stk. 4 omhandler de tilfælde, hvor der kan undtages for godkendelse af den finansielle holdingvirksomhed. Dette er blandt andet, hvis den finansielle holdingvirksomheds hovedaktivitet består i at erhverve kapitalandele i dattervirksomheder, den finansielle holdingvirksomhed ikke er udpeget som afviklingsenhed, et kreditinstitut, der er dattervirksomhed, er udpeget som ansvarlig for

overholdelse af tilsynskrav på konsolideret niveau, den finansielle holdingvirksomhed ikke tager del i beslutninger, der påvirker koncernen, og der ikke er hindringer for effektivt tilsyn med koncernen på konsolideret niveau.

Stk. 5 kræver, at en finansiel holdingvirksomhed, der ikke længere opfylder kravene i stk. 4, skal søge om godkendelse efter stk. 1.

Stk. 6 omhandler de oplysninger, der skal afgives i forbindelse med ansøgning om godkendelse.

Efter stk. 7 skal Finanstilsynet løbende overvåge overholdelsen af betingelserne i stk. 2 og 4.

Stk. 8 omhandler situationen, hvor den kompetente myndighed, hvori den finansielle holdingvirksomhed ligger, er forskellig fra Finanstilsynet. I dette tilfælde skal der tages en fælles beslutning om godkendelse eller fritagelse for godkendelse, jf. stk. 9.

Stk. 10 og 11 om Finanstilsynets mulighed for at henvise sagen til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, hvis der ikke tages beslutning efter stk. 9, sættes ikke i kraft for Grønland.

Efter stk. 12 skal Finanstilsynet underrette en finansiel holdingvirksomhed herom indenfor 4 måneder. Beslutningen om ikke at godkende skal begrundes.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 60.

§ 194

§ 194 i lov om finansiel virksomhed indeholder krav om, at finansielle virksomheder omfattet af loven skal indsende deres bestyrelsesgodkendte årsrapport til Finanstilsynet uden ugrundet ophold efter det bestyrelsesmøde, hvor årsrapporten er endeligt godkendt.

Ændringen indebærer, at det kommer til at fremgå klart, at årsrapporten skal indsendes til Finanstilsynet ved anvendelse af digital kommunikation.

§ 200

Ifølge § 200 i lov om finansiel virksomhed skal en ekstern revisor og en intern revisionschef straks meddele Finanstilsynet om forhold, der er af afgørende betydning for virksomhedens fortsatte aktivitet, herunder forhold, som revisorerne måtte være gjort bekendt med som led i hvervet som revisor i virksomheder, som virksomheden har snævre forbindelser med.

Ændringen indebærer, at § 200 bliver nyaffattet, hvorefter en ekstern revisor og en intern revisionschef straks skal meddele Finanstilsynet om ethvert forhold og enhver beslutning vedrørende den finansielle virksomhed, som revisor bliver vidende om under udøvelsen af hvervet som revisor, og som kan udgøre en væsentlig overtrædelse af lovbestemmelser eller forskrifter, som fastsætter betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som særligt vedrører virksomhedens aktiviteter, som kan påvirke virksomhedens fortsatte drift eller føre til nægtelse af at påtage regnskabet eller til, at konklusionen modificeres.

§ 200 a

§ 200 a er ny.

Efter bestemmelsen skal en ekstern revisor og en intern revisionschef i et forsikringsselskab straks meddele Finanstilsynet om ethvert forhold og enhver beslutning vedrørende forsikringsselskabet, som revisor bliver vidende om under udøvelsen af sit hverv, og som kan udgøre en væsentlig overtrædelse af lovbestemmelser eller forskrifter, som fastsætter betingelserne for selskabets tilladelse eller udøvelse af selskabets virksomhed, påvirke selskabets fortsatte aktivitet, føre til nægtelse af at påtage regnskabet eller til, at konklusionen modificeres, resultere i manglende opfyldelse af solvenskapitalkravet eller resultere i manglende opfyldelse af minimumskapitalkravet.

§ 259

Med anordningen indsættes nye stykker (stk. 3-6) i § 259.

Indsættelserne har til formål at implementere regler om forenkledede afviklingsplaner og vedligeholdelse af afviklingsplanerne i lov om finansiell virksomhed.

§ 259, stk. 3, indebærer, at Finanstilsynet kan udarbejde, vedtage og vedligeholde en forenklet afviklingsplan. Den forenkledede afviklingsplan vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Finanstilsynet kan til enhver tid beslutte at udarbejde, vedtage og vedligeholde en almindelig afviklingsplan efter § 259, stk. 1. Det indebærer, at Finanstilsynet vedtager en ny afviklingsplan for den pågældende virksomhed, der ikke har et begrænset indhold, og hvor virksomheden dermed skal indberette flere oplysninger til udarbejdelsen heraf.

Anvendelsen af forenkledede forpligtelser påvirker ikke Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets beføjelser til at træffe en kriseforebyggelsesforanstaltning eller en krisestyngsforanstaltning

§ 259, stk. 4, indebærer, at Finanstilsynet kan beslutte at fravige kravet om vedligeholdelse af afviklingsplanen mindst en gang om året. Det betyder, at

intervallet for, hvor ofte afviklingsplanen skal vedligeholdes, kan være længere, og at afviklingsplanen vedligeholdes f.eks. hvert andet år i stedet for årligt.

§ 259, stk. 5, indeholder en undtagelse til stk. 4, der fastslår, at såfremt der sker ændringer, der nødvendiggør en vedligeholdelse, skal Finanstilsynet vedligeholde afviklingsplanen, når Finanstilsynet bliver bekendt med ændringerne. Stk. 5 angiver eksempler på ændringer, der kan nødvendiggøre en vedligeholdelse af afviklingsplanen. Afviklingsplanen vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

§ 259, stk. 6, indebærer, at Finanstilsynet kan udarbejde, vedtage og vedligeholde en koncernafviklingsplan, jf. § 260, for et kreditinstitut, der er fast tilknyttet et centralt organ, og som helt eller delvist er undtaget fra de tilsynsmæssige krav i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, som sat i kraft for Grønland ved lov. Koncernafviklingsplanen vedtages af Finanstilsynet efter indstilling fra Finansiell Stabilitet.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 59.

§ 259 a

Med anordningen indsættes en ny bestemmelse efter § 259.

Bestemmelsen i § 259 a indebærer, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, for hvilket der er udarbejdet en afviklingsplan i henhold til § 259, stk. 1, straks skal oplyse Finanstilsynet om væsentlige ændringer i den pågældende virksomhed, herunder ændringer i virksomhedens retlige eller organisatoriske struktur, forretningsaktiviteter eller økonomiske forhold.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 63.

§ 260

Med anordningen fjernes bestemmelsen i den eksisterende § 260, stk. 2, der indebærer, at Finanstilsynet uanset stk. 1 kan beslutte, at der for hver enkelt dattervirksomhed, som er et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I, skal udarbejdes og vedligeholdes en afviklingsplan i henhold til § 259.

Derudover indsættes med anordningen en tilføjelse til § 260, stk. 3, der bliver stk. 2, som et 2. og 3. pkt. Indsættelsen i 2. pkt. indebærer, at koncernafviklingsplanen skal angive afviklingsenhederne og afviklingskoncernerne i den pågældende koncern. Det medfører, at det fremover skal angives i koncernafviklingsplanen, hvilke virksomheder i koncernen der udpeges som afviklingsenheder. Indsættelsen i 3. pkt. indebærer, at en mellemliggende finansiel holdingvirksomhed skal udpeges som afviklingsenhed i det tilfælde, hvor den mellemliggende finansielle holdingvirksomhed er dattervirksomhed til en blandet holdingvirksomhed, og hvor den mellemliggende finansielle holdingvirksomhed enten direkte eller indirekte ejer dattervirksomheder. I dette tilfælde skal Finanstilsynet ved vedtagelsen af koncernafviklingsplanen sikre, at det er den mellemliggende finansielle holdingvirksomhed og ikke den blandede holdingvirksomhed, der udpeges som afviklingsenhed. Det er dermed også den mellemliggende finansielle holdingvirksomhed, der foretages afviklings tiltag over for i tilfælde af afvikling.

Med anordningen indsættes et nyt stk. 3 i § 260, der fastslår, at koncernafviklingsplanen skal udarbejdes på en måde, så den ikke medfører en negativ og uforholdsmæssig stor indvirkning på et land inden for Den Europæiske Union eller på et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, ved dens gennemførelse.

Det følger af § 260, stk. 5, nr. 6, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet fremsender oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til afviklingsmyndighederne i de andre lande inden for Den Europæiske Union, hvor en finansiel holdingvirksomhed er etableret.

Med anordningen ændres der i formuleringen af bestemmelsen i § 260, stk. 5, nr. 6, således at Finanstilsynet skal fremsende oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen til afviklingsmyndighederne i de andre lande inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor en finansiel holdingvirksomhed er etableret.

Med anordningen ændres i § 260, stk. 6, således at henvisningen i § 260, stk. 6, om hvem Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet foretager vurderingen af koncernafviklingsplanen sammen med, ændres fra "de i stk. 5 nævnte myndigheder" til "dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder". Formålet med ændringen er at præcisere, at den fælles beslutning om koncernafviklingsplanen træffes af Finanstilsynet som koncernafviklingsmyndighed og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder. Den fælles beslutning træffes i praksis ikke af alle de i stk. 5 nævnte myndigheder. Ændringen ændrer ikke på, hvem der i praksis træffer den fælles beslutning i dag, og er derfor i denne henseende uden indholdsmæssig betydning.

Med anordningen nyaffattes bestemmelsen i § 260, stk. 7. Nyaffattelsen indebærer, at Finanstilsynet træffer beslutning om koncernafviklingsplanen, senest 4 måneder efter at Finanstilsynet har fremsendt oplysninger efter stk. 5, hvis Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning, jf. stk. 6. Finanstilsynet underretter modervirksomheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om beslutningen. Bestemmelsen præciserer, at Finanstilsynet træffer beslutning om koncernafviklingsplanen, hvis Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke er enige og har truffet en fælles beslutning inden for fristen.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 64-69.

§ 260 a

Med anordningen indsættes efter § 260 en ny bestemmelse i § 260 a.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet udarbejder, vedtager og vedligeholder en afviklingsplan, jf. § 259, stk. 1, hvis Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet er uenige i forslaget til koncernafviklingsplan fra koncernafviklingsmyndigheden, og hvis koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning om koncernafviklingsplanen, senest 4 måneder efter at koncernafviklingsmyndigheden har fremsendt oplysninger modtaget til brug for udarbejdelsen af koncernafviklingsplanen.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 70.

§ 261 a

Med anordningen indsættes efter § 261 en ny bestemmelse i § 261 a.

Bestemmelsen indebærer en bemyndigelse til, at Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler om, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I skal udarbejde et register over finansielle kontrakter, som virksomheden har indgået.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 71.

§ 264

Med anordningen indsættes nyt stk. 3 og 4 i § 264.

Indsættelsen af stk. 3, indebærer, at virksomheden skal forelægge Finanstilsynet forslag til mulige tiltag og en tidsplan for gennemførelsen af disse tiltag, senest 2 uger efter at virksomheden har modtaget en underretning i henhold til stk. 1, med henblik på at afhjælpe eller fjerne den væsentlige afviklingshindring i de tilfælde, hvor afviklingshindringen skyldes en af de situationer, der er nævnt i bestemmelsens nr. 1-3. Virksomheden skal forelægge Finanstilsynet forslag til mulige tiltag og en tidsplan, hvis afviklingshindringen skyldes, at virksomheden befinder sig i en situation, der er omfattet af § 269 a, stk. 1, jf. nr. 1, virksomheden ikke opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, jf. nr. 2, eller virksomheden, hvis den er et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI) eller del af et G-SIFI, ikke opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. artikel 92 a, jf. artikel 494 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, som sat i kraft for Grønland ved lov, jf. nr. 3.

Indsættelsen af stk. 4 indebærer, at Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer, om virksomhedens forslag til mulige tiltag i henhold til stk. 2 og 3 effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige afviklingshindringer. Vurderer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at virksomhedens forslag effektivt afhjælper eller fjerner de væsentlige afviklingshindringer, vil forslaget være bindende for virksomheden, der således kan blive mødt af en tilsynsreaktion, hvis virksomheden ikke efterlever forslaget.

Med anordningen indsættes endvidere et nyt nr. 9 og 12 til opstillingen i § 264, stk. 5.

§ 264, stk. 5, nr. 9, fastslår, at Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at forelægge en plan for opfyldelse af kravet om nedskrivningsegne passiver og det kombinerede kapitalbufferkrav. Bestemmelsen giver Finanstilsynet beføjelse til at påbyde en virksomhed, der ikke længere opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver, at virksomheden forelægger en plan for Finanstilsynet, der skal sikre, at virksomheden igen opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver.

§ 264, stk. 5, nr. 12, fastslår, at Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at ændre løbetidsprofilen for a) kapitalgrundlagsinstrumenter og b) nedskrivningsegne forpligtelser. Beføjelsen er begrænset til, at Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at ændre løbetidsprofilen i kommende udstedelser. Finanstilsynet kan dermed ikke påbyde virksomheden at ændre løbetidsprofilen på eksisterende udstedelser. Finanstilsynet som tilsynsmyndighed skal give samtykke til, at virksomheden ændrer løbetidsprofilen for kapitalgrundlagsinstrumenter.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 72- 81.

§ 264 a

Med anordningen indsættes efter § 264 en ny bestemmelse i § 264 a.

Bestemmelsen regulerer det forhold, hvor der kan opstå afviklingshindringer i en virksomhed, som følge af at andre virksomheder besidder nedskrivningseggede forpligtelser i virksomheden i en sådan grad, at en nedskrivning heraf kan medføre væsentlige negative konsekvenser for andre virksomheder.

Indsættelsen af bestemmelsen indebærer, at såfremt Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet konstaterer, at der er hindringer for afvikling af en virksomhed, som følge af at andre pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller fondsmæglerselskaber I besidder nedskrivningseggede forpligtelser i virksomheden, skal Finanstilsynet påbyde pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I at begrænse sine maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer i virksomheden.

Efterkommer det pengeinstitut, realkreditinstitut eller fondsmæglerselskab I ikke Finanstilsynets påbud, kan instituttet straffes med bøde, jf. § 373, stk. 3.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 82.

§ 265

Med anordningen nyaffattes bestemmelserne i § 265, stk. 5 og 6.

Nyaffattelsen af stk. 5 indebærer, at Finanstilsynet sammen med Finansiell Stabilitet gennemgår modervirksomhedens bemærkninger og forslag givet i henhold til stk. 4, 1. pkt., med dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder for at nå en fælles beslutning om anvendelsen af påbud efter § 264, stk. 5. Den fælles beslutning skal foreligge, senest 4 måneder efter at Finanstilsynet har modtaget bemærkninger fra modervirksomheden. Har Finanstilsynet ikke modtaget bemærkninger fra modervirksomheden, skal den fælles beslutning foreligge senest 1 måned efter udløbet af fristen i stk. 4, 1. pkt.

Nyaffattelsen af stk. 6 indebærer, at Finanstilsynet træffer beslutning om anvendelsen af påbud, hvis Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning inden for fristerne efter stk. 5. Finanstilsynet underretter modervirksomheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om denne beslutning.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 83- 86.

§ 265 a

Med anordningen indsættes efter § 265 en ny bestemmelse i § 265 a.

Bestemmelsen i § 265 a indeholder regler om de tilfælde, hvor der er konstateret en væsentlig hindring for afvikling af en koncern, og afviklingshindringen skyldes, at en koncernenhed befinder sig i en af situationerne omfattet af § 264, stk. 3, nr. 1-3.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder træffer den fælles beslutning om anvendelsen af påbud til at afhjælpe eller fjerne hindringer for afviklingen af en koncern. Konstaterer Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet, at der foreligger en væsentlig afviklingshindring for en koncern, underretter Finanstilsynet således modervirksomheden om sin vurdering efter høring af afviklingsenhedens afviklingsmyndighed og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder.

Derudover indebærer bestemmelsen, at en virksomhed, senest to uger efter at denne har modtaget en underretning fra Finanstilsynet om, at der er en væsentlig afviklingshindring, skal forelægge forslag til tiltag og en tidsplan for gennemførelsen af disse tiltag med henblik på at fjerne afviklingshindringen. Det er en betingelse for, at virksomheden skal forelægge disse forslag, at afviklingshindringen enten skyldes, at virksomheden ikke opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver, eller at virksomheden ikke opfylder det kombinerede kapitalbufferkrav, når det betragtes i tillæg til kravet om nedskrivningsegne passiver. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet skal vurdere, om virksomhedens forslag effektivt afhjælper eller fjerner afviklingshindringen.

Finanstilsynet skal sammen med Finansiell Stabilitet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder gennemgå modervirksomhedens forslag og træffe fælles beslutning om anvendelsen af påbud, senest 2 uger efter at Finanstilsynet har modtaget modervirksomhedens forslag og tidsplan. Hvis ikke Finanstilsynet og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder har truffet en fælles beslutning inden for fristen, træffer Finanstilsynet beslutning om anvendelsen af påbud. Finanstilsynet underretter koncernens modervirksomhed og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder om denne beslutning.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 87.

§ 265 b

Med anordningen indsættes efter § 265 a en ny bestemmelse i § 265 b.

Bestemmelsen i § 265 b indeholder regler om, at Finanstilsynet kan træffe beslutning om at anvende påbud, hvis Finanstilsynet er afviklingsmyndighed, men ikke samtidig er koncernafviklingsmyndighed, og koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en

fælles beslutning inden fristen på fire måneder. Finanstilsynet underretter afviklingsenheden og koncernafviklingsmyndigheden om beslutningen.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 87.

§ 265 c

Med anordningen indsættes efter § 265 b en ny bestemmelse i § 265 c.

Bestemmelsen i § 265 c indeholder regler om, at Finanstilsynet kan træffe beslutning om, hvilke tiltag der skal påbydes for at afhjælpe eller fjerne en afviklingshindring, hvis Finanstilsynet er afviklingsmyndighed for en dattervirksomhed i en koncern, men ikke samtidig er koncernafviklingsmyndighed, og koncernafviklingsmyndigheden og dattervirksomhedernes afviklingsmyndigheder ikke har truffet en fælles beslutning inden fristen på fire måneder. Finanstilsynet underretter afviklingsenheden og koncernafviklingsmyndigheden om beslutningen.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 87.

§ 266

Med anordningen indsættes en ny § 266, og den tidligere ophæves.

Bestemmelsen indeholder regler om, at Finanstilsynet fortsat fastsætter krav om nedskrivningseggede passiver for pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber I efter høring af Finansiell Stabilitet.

Bestemmelsen fastslår, at pengeinstitutter og fondsmæglerselskaber I til enhver tid skal opfylde et minimumskrav til nedskrivningseggede passiver, som Finanstilsynet fastsætter efter høring af Finansiell Stabilitet. Finanstilsynet kan endvidere efter høring af Finansiell Stabilitet beslutte at fastsætte krav til nedskrivningseggede passiver for finansielle holdingvirksomheder og blandede holdingvirksomheder samt for finansieringsinstitutter, når finansieringsinstituttet er en dattervirksomhed af et pengeinstitut, et fondsmæglerselskab I, en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, og finansieringsinstituttet indgår i tilsynet med modervirksomheden på konsolideret grundlag, når disse virksomheder er af væsentlig betydning. Realkreditinstitutter er ikke omfattet af bestemmelsen og skal således ikke opfylde et krav om nedskrivningseggede passiver.

Formålet med minimumskravet til nedskrivningseggede passiver er at sikre, at virksomheder omfattet af kravet har tilstrækkelig kapital til at kunne blive restruktureret eller afviklet, hvis virksomheden bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende og dermed skal restruktureres eller afvikles.

Bestemmelsen indebærer derudover, at Finanstilsynet kan undlade at fastsætte et krav om nedskrivningsegne passiver for en dattervirksomhed i en afviklingskoncern, hvor både afviklingsenheden og dattervirksomheden er etableret i Grønland, når betingelserne i litra a-e er opfyldt, jf. § 266, stk. 2, nr. 1, eller hvor både modervirksomheden og dattervirksomheden er etableret i Grønland, og betingelserne i litra a-e er opfyldt, jf. § 266, stk. 2, nr. 2.

Endvidere kan Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet undlade at fastsætte et minimumskrav til nedskrivningsegne passiver for et broinstitut og for en virksomhed under afvikling.

Finanstilsynet skal ved fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne passiver angive, om kravet skal opfyldes på konsolideret grundlag eller på individuelt niveau.

Som noget nyt skal kravet til nedskrivningsegne passiver bestå af et krav som en procentdel af den samlede risikoeksponering og et krav, som fastsættes som en procentdel af det samlede eksponeringsmål.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 88.

§ 266 a

Med anordningen indsættes § 266 a.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet fastsætter kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, på baggrund af en række forhold, som følger af bestemmelsens nr. 1-5. Finanstilsynet skal således foretage en vurdering af forholdene i bestemmelsens nr. 1-5 i forhold til den enkelte virksomhed og/eller koncern til brug for fastsættelse af kravet om nedskrivningsegne passiver.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at Finanstilsynet fastsætter kravet om nedskrivningsegne passiver for en afviklingsenhed på baggrund af, om det følger af afviklingsplanen, at afviklingsenhedens dattervirksomheder, som er etableret i et andet land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, indgår i samme afviklingskoncern som afviklingsenheden.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 88.

§ 266 b

Med anordningen indsættes § 266 b.

Bestemmelsen indebærer, at en afviklingsenhed kan opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med kapitalgrundlag og nedskrivningsegne forpligtelser, jf. §§ 267 a-267 c og § 267 e.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 88.

§ 267

Med anordningen indsættes en ny § 267, og den tidligere ophæves.

Bestemmelsen indebærer, at en afviklingsenhed skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på konsolideret grundlag på afviklingskoncernniveau. Det indebærer, at kravet fastsættes for afviklingskoncernen, hvor afviklingskoncernen betragtes som én økonomisk enhed. Kravet fastsættes således for afviklingskoncernen som helhed. Indgår en afviklingsenhed ikke i en afviklingskoncern, fastsætter Finanstilsynet kravet om nedskrivningsegne passiver for afviklingsenheden. Afviklingsenheden skal således opfylde kravet alene for afviklingsenheden

Bestemmelsen fastsætter desuden, at konsolideringen alene omfatter virksomheder, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver. F.eks. er realkreditinstitutter undtaget fra kravet om nedskrivningsegne passiver. Realkreditinstituttet er således ikke omfattet af konsolideringen.

Nedskrivningsegne passiver, der anvendes til at opfylde et fastsat krav om nedskrivningsegne passiver, som skal opfyldes på konsolideret niveau, må ikke samtidig anvendes til at opfylde eller finansiere passiver, der indgår i opfyldelsen af gældsbufferkravene.

Når en afviklingsenhed har været genstand for afviklingsværktøjer eller nedskrivning og konvertering, kan virksomhedens nedskrivningsegne passiver være blevet brugt i forbindelse med restruktureringen eller afviklingen af virksomheden. Afviklingsenheden kan som følge heraf ikke opfylde det fastsatte krav om nedskrivningsegne passiver.

Bestemmelsen fastslår, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter en frist for, hvornår afviklingsenheden i dette tilfælde skal opfylde kravet på ny. Den fastsatte frist skal give afviklingsenheden en passende overgangsperiode til på ny at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 88.

§ 267 a

Med anordningen indsættes § 267 a.

Bestemmelsen angiver de typer af forpligtelser, supplerende kapitalinstrumenter og kapitalgrundlag, som afviklingsenheder kan opfylde deres krav om nedskrivningsegne passiver med.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 88.

§ 267 b

Med anordningen indsættes § 267 b.

Bestemmelsen indfører nedre og øvre grænser for, hvor stor en andel af kravet til nedskrivningsegne passiver, som Finanstilsynet kan kræve, er opfyldt med subordinerede nedskrivningsegne passiver. Forpligtelser, der anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, skal bære tab før simple krav.

Bestemmelsen giver Finanstilsynet mulighed for at fastsætte et krav om subordination for de afviklingsenheder, der ikke er omfattet af § 267 c. Bestemmelsen i § 267 c fastsætter et krav om subordination for afviklingsenheder, der er G-SIFler, afviklingsenheder, der ikke er G-SIFler, men som indgår i en afviklingskoncern, hvis samlede aktiver overstiger 100 mia. EUR, og afviklingsenheder, der ikke er G-SIFler, men som indgår i en afviklingskoncern, hvis samlede aktiver er mindre end 100 mia. EUR, og som Finanstilsynet har vurderet med rimelig sandsynlighed udgør en systemisk risiko, hvis de bliver nødlidende.

Formålet med et krav om subordination er at skabe en højere grad af gennemsigtighed for kreditorerne og understøtte en troværdig og gennemførlig afvikling. Hvis der skulle opstå en afviklingssituation, hvor der er behov for passiver, der kan nedskrives og konverteres, vil de subordinerede instrumenter absorbere tab først. Det understøtter en troværdig og gennemførlig afvikling og reducerer risikoen for manglende overholdelse af no-creditor-worse-off-princippet, dvs. princippet om at ingen kreditorer eller aktionærer må stilles økonomisk værre i afvikling, end hvis der var tale om en konkurssituation. Den øgede transparens i forhold til kreditorernes risiko i tilfælde af en evt. afvikling bør også lede til en passende prissætning af den subordinerede gæld.

Bestemmelsen fastslår, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kan beslutte, at afviklingsenheder skal opfylde en andel af kravet om nedskrivningsegne passiver, svarende til maksimalt det højeste af enten 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag eller af beløbet beregnet ud fra formelen i bilag 9, nr. 3, med kapitalgrundlag, med efterstillede nedskrivningsegne instrumenter eller med forpligtelser omfattet af § 267 a, stk. 1, nr. 5, når betingelserne i nr. 1-3 er opfyldt, jf. dog § 267 c.

Når en afviklingsenhed har været genstand for afviklingsværktøjer eller nedskrivning og konvertering, kan virksomhedens nedskrivningsegne passiver være blevet brugt i forbindelse med restruktureringen eller afviklingen af virksomheden. Afviklingsenheden kan som følge heraf ikke opfylde det fastsatte krav om nedskrivningsegne passiver.

Bestemmelsen fastslår, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter en frist for, hvornår afviklingsenheden i dette tilfælde skal opfylde kravet på ny. Den fastsatte frist skal give afviklingsenheden en passende overgangsperiode til på ny at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 88.

§ 267 c

Med anordningen indsættes § 267 c.

Bestemmelsen giver Finanstilsynet mulighed for at fastsætte et krav om subordination for afviklingsenheder, der er G-SIFler, afviklingsenheder, der ikke er G-SIFler, men som indgår i en afviklingskoncern, hvis samlede aktiver overstiger 100 mia. EUR, og afviklingsenheder, der ikke er G-SIFler, og som indgår i en afviklingskoncern, hvis samlede aktiver er mindre end 100 mia. EUR, men som Finanstilsynet har vurderet med rimelig sandsynlighed udgør en systemisk risiko, hvis de bliver nødlidende. Bestemmelsen indebærer, at der fastsættes minimumskrav til subordination for de største og mest systemiske institutter, mens graden af subordination for øvrige institutter afhænger af en konkret vurdering af betingelserne i § 267 b, stk. 1, nr. 1-3.

Formålet med et krav om subordination er at skabe en højere grad af gennemsigtighed for kreditorerne og understøtte en troværdig og gennemførlig afvikling. Hvis der skulle opstå en afviklingssituation, hvor der er behov for passiver, der kan nedskrives og konverteres, vil de subordinerede instrumenter absorbere tab først. Det understøtter en troværdig og gennemførlig afvikling og reducerer risikoen for manglende overholdelse af no-creditor-worse-off-princippet, dvs. princippet om at ingen kreditorer eller aktionærer må stilles økonomisk værre i afvikling, end hvis der var tale om en konkurssituation. Den øgede transparens i forhold til kreditorernes risiko i tilfælde af en evt.

afvikling bør også lede til en passende prissætning af den subordinerede gæld.

Krav til subordination i medfør af bestemmelsen skal opfyldes 3 år efter den dato, hvor afviklingsenheden eller den koncern, som afviklingsenheden er en del af, er blevet udpeget som et globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), eller afviklingsenheden er omfattet af stk. 1, nr. 2 eller 3. Finanstilsynet meddeler efter høring af Finansiell Stabilitet delmål for afviklingsenhedens opfyldelse af kravet for hver 12-månedersperiode frem mod den fastsatte frist.

Når en afviklingsenhed f.eks. bliver identificeret som et G-SIFI, vil kravet om nedskrivningsegne passiver og kravet om subordination som udgangspunkt stige. Virksomheden vil skulle arbejde hen mod at opfylde sit nye og større krav om nedskrivningsegne passiver og krav om subordination. Det er derfor hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet fastsætter en passende frist, og Finanstilsynet meddeler delmål for kravet om subordination for hver 12-måneders periode i perioden frem mod fristen til virksomheden. Begge dele fastsættes efter høring af Finansiell Stabilitet.

Når en afviklingsenhed har været genstand for afviklingsværktøjer eller nedskrivning og konvertering, kan virksomhedens nedskrivningsegne passiver være blevet brugt i forbindelse med restruktureringen eller afviklingen af virksomheden. Afviklingsenheden kan som følge heraf ikke opfylde det fastsatte krav om nedskrivningsegne passiver.

Bestemmelsen fastslår, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter en frist for, hvornår afviklingsenheden i dette tilfælde skal opfylde kravet på ny. Den fastsatte frist skal give afviklingsenheden en passende overgangsperiode til på ny at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 88.

§ 267 d

Med anordningen indsættes § 267 d.

Bestemmelsen fastslår, at en virksomhed, som er dattervirksomhed af en afviklingsenhed eller en virksomhed i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed, skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, på individuelt niveau, jf. dog § 266, stk. 2.

Bestemmelsen indebærer, at dattervirksomheder af afviklingsenheder og dattervirksomheder af virksomheder i tredjelande skal opfylde et internt krav om nedskrivningsegne passiver på individuelt grundlag. Formålet med det interne krav om nedskrivningsegne passiver er, at datterselskabets tab kan

overføres til afviklingsenheden, og at afviklingsenheden dermed rekapitaliserer datterselskabet. Det interne krav om nedskrivningsegne passiver indebærer, at dattervirksomheden udsteder nedskrivningsegne passiver internt til afviklingsenheden. Et internt krav om nedskrivningsegne passiver medvirker således til at understøtte en afviklingsstrategi på koncern- eller delkoncernniveau. Det kan særligt være relevant, at dattervirksomheder i Danmark af afviklingsenheder i medlemslande af den Europæiske Union eller lande, som Den Europæiske Union har indgået aftale med på det finansielle område, eller tredjelande opfylder et internt krav om nedskrivningsegne passiver.

At kravet om nedskrivningsegne passiver skal opfyldes på individuelt niveau indebærer, at virksomheden skal opfylde kravet kun for virksomheden selv. Finanstilsynet kan beslutte at dispensere fra kravet om, at virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, skal opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på individuelt niveau, når både virksomheden og dennes modervirksomhed er etableret i Danmark, jf. § 266, stk. 2.

Bestemmelsen fastslår, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter en frist for, hvornår virksomheder, der ikke afviklingsenheder, men som har været genstand for nedskrivning eller konvertering, eller som Finansiell Stabilitet har anvendt afviklingsværktøjer over for, skal opfylde kravet på ny. Finanstilsynet meddeler delmål for virksomhedens opfyldelse af kravet om nedskrivningsegne passiver for hver 12-måneders periode frem mod den fastsatte frist.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 88.

§ 267 e

Med anordningen indsættes § 267 e.

Bestemmelsen angiver de typer af forpligtelser og kapital, som dattervirksomheder, der ikke selv er afviklingsenheder, kan opfylde deres krav om nedskrivningsegne passiver med.

Bestemmelsen fastslår, at en virksomhed, som er dattervirksomhed af en afviklingsenhed eller en virksomhed i et tredjeland, men som ikke selv er en afviklingsenhed, kan opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver med kapital omfattet af nr. 1 og 2 og forpligtelser omfattet af nr. 3 og 4 eller begge dele i kombination.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 88.

§ 267 f

Med anordningen indsættes § 267 f.

Bestemmelsen beskriver processen for fastsættelse af krav om nedskrivningsegne passiver, når der er oprettet et afviklingskollegium, og afviklingsenheden er beliggende her i landet.

Bestemmelsen indebærer, at krav om nedskrivningsegne passiver for afviklingsenheder beliggende på Grønland træffes i overensstemmelse med en fælles beslutning truffet af Finanstilsynet og myndighederne omfattet af nr. 2 og 3 i bestemmelsen, når der er oprettet et afviklingskollegium, jf. § 271.

Den fælles beslutning skal angive de krav, der finder anvendelse på konsolideret afviklingskoncernniveau for hver afviklingsenhed og på individuelt grundlag på hver enkelt virksomhed i afviklingskoncernen, når virksomheden ikke er en afviklingsenhed.

Det kan i den fælles beslutning fastsættes, at en del af kravet om nedskrivningsegne passiver for virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, skal opfyldes med instrumenter, der er udstedt til virksomheder, som ikke tilhører afviklingskoncernen, når det vurderes at være i overensstemmelse med afviklingsstrategien, og afviklingsenheden ikke på tidspunktet for den fælles beslutning opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver på individuelt niveau.

Hvis der ikke foreligger en fælles beslutning om kravet om nedskrivningsegne passiver for afviklingsenheden, senest 4 måneder efter at Finanstilsynet har forelagt forslag til krav om nedskrivningsegne passiver for afviklingsmyndighederne omfattet af stk. 1, nr. 2 og 3, fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kravet om nedskrivningsegne passiver.

Finanstilsynet skal fremsende afgørelsen, der fastsætter kravet om nedskrivningsegne passiver for afviklingsenheden, til afviklingsenheden, virksomheder, der indgår i afviklingskoncernen, og som ikke er afviklingsenheder, og koncernens modervirksomhed i Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når den pågældende modervirksomhed ikke selv er en afviklingsenhed i samme afviklingskoncern.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 88.

§ 267 g

Med anordningen indsættes § 267 g.

Bestemmelsen beskriver processen for fastsættelse af krav om nedskrivningsegne passiver, når der er oprettet et afviklingskollegium, og afviklingsenheden er beliggende i et land i den Europæiske Union, og en dattervirksomhed, der ikke selv er en afviklingsenhed, er beliggende her i landet.

Bestemmelsen indebærer, at når der er oprettet et afviklingskollegium, jf. § 271, fastlægges kravet om nedskrivningsegne passiver for virksomheder beliggende i Danmark, der ikke er afviklingsenheder, og hvor afviklingsenheden er beliggende i et land i Den Europæiske Union eller i et andet land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, i overensstemmelse med en fælles beslutning truffet af Finanstilsynet, afviklingsmyndigheden for afviklingsenheden, koncernafviklingsmyndigheden, når dette er en anden end afviklingsmyndigheden for afviklingsenheden, og de afviklingsmyndigheder, der er ansvarlige for en afviklingskoncerns dattervirksomhed beliggende i et andet land i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Den fælles beslutning skal angive de krav, der finder anvendelse på konsolideret afviklingskoncernniveau for hver afviklingsenhed og på individuelt grundlag på hver enkelt virksomhed i afviklingskoncernen, når virksomheden ikke er en afviklingsenhed.

Det kan i den fælles beslutning fastsættes, at en del af kravet om nedskrivningsegne passiver for virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, skal opfyldes med instrumenter, der er udstedt til virksomheder, som ikke tilhører afviklingskoncernen, når det vurderes at være i overensstemmelse med afviklingsstrategien, og afviklingsenheden ikke på tidspunktet for den fælles beslutning opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver på individuelt niveau.

Hvis der ikke foreligger en fælles beslutning om kravet om nedskrivningsegne passiver for afviklingsenheden, senest 4 måneder efter at Finanstilsynet har forelagt forslag til krav om nedskrivningsegne passiver for afviklingsmyndighederne omfattet af stk. 1, nr. 2 og 3, fastsætter Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet kravet om nedskrivningsegne passiver.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 88.

§ 267 h

Med anordningen indsættes § 267 h.

Bestemmelsen indebærer en hjemmel til, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om kravet om nedskrivningsegne passiver, herunder også regler, der fraviger bestemmelserne i §§ 267 c-267 e.

Bemyndigelsen giver mulighed for at fastsætte nærmere regler om beregningen af kravet om nedskrivningsegne passiver, på hvilket grundlag Finanstilsynet skal fastsætte kravet, hvordan kravet skal opfyldes, og regler om dispensation fra opfyldelse af kravet.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 88.

§ 268

Med anordningen indsættes § 268.

Bestemmelsen indeholder regler om gældsbufferkrav for realkreditinstitutter, der ikke er omfattet af kravet om nedskrivningsegne passiver.

Bestemmelsen indebærer, at et realkreditinstitut til enhver tid skal have en gældsbuffer på 2 pct. af realkreditinstitutets samlede uvægtede udlån.

Gældsbufferkravet skal sikre bedre muligheder for krisehåndtering af et realkreditinstitut. Kravet skal endvidere sikre, at der løbende er et vist niveau af midler til rådighed for instituttet til at leve op til kravene om at stille supplerende sikkerhed. Det mindsker for det første behovet for at hente kapital til at stille supplerende sikkerhed, og for det andet gør det det nemmere at hente en sådan kapital, hvis behovet skulle opstå.

Bestemmelserne i stk. 2 -4 indeholder supplerende regler til stk. 1.

Stk. 2 omhandler fastsættelsen af gældsbufferkravet for et realkreditinstitut, der på institutniveau er udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI). Bestemmelsen indebærer, at gældsbufferen kan justeres opad, såfremt det er nødvendigt for at opfylde kravet i stk. 2, 1. pkt.

Stk. 3 omhandler fastsættelsen af gældsbufferkravet for et realkreditinstitut der indgår i en koncern, der på konsolideret niveau er udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI). Bestemmelsen indebærer, at gældsbufferen kan justeres opad, såfremt det er nødvendigt for at opfylde kravet i stk. 3, 1. pkt.

Stk. 4 omhandler fastsættelsen af gældsbufferkravet for et realkreditinstitut, der på institutniveau er udpeget som systemisk vigtigt finansielt institut (SIFI) eller globalt systemisk vigtigt finansielt institut (G-SIFI), og som indgår i en afviklingskoncern med en afviklingsenhed etableret i et land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Bestemmelsen indebærer desuden, at gældsbufferkravet skal opfyldes på realkreditkoncernniveau, når et realkreditinstitut, der som modervirksomhed ejer en dattervirksomhed, der også er et realkreditinstitut, og hvor begge virksomheder indgår i samme afviklingskoncern.

Endvidere indebærer bestemmelsen, at Finanstilsynet efter høring af Finansiell Stabilitet fastsætter en frist til at opfylde gældsbufferkravet på ny for realkreditinstitutter, der har været genstand for nedskrivning eller konvertering, og afviklingsenheder, som Finansiell Stabilitet har anvendt afviklingsværktøjer overfor.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 88.

§ 268 a

Med anordningen indsættes § 268 a.

Bestemmelsen angiver de typer af kapital og forpligtelser, som et realkreditinstitut, der er afviklingsenhed, kan anvende til opfyldelse af gældsbufferkravet.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 88.

§ 268 b

Med anordningen indsættes § 268 b.

Bestemmelsen angiver de typer af kapital og forpligtelser, som et realkreditinstitut, der er dattervirksomhed af en afviklingsenhed, men som ikke selv er en afviklingsenhed, kan anvende til opfyldelse af gældsbufferkravet.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 88.

§ 268 c

Med anordningen indsættes § 268 c.

Bestemmelsen angiver en række betingelser, der gælder for den del af gældsbufferkravet, der opfyldes med kapital og forpligtelser omfattet af § 268 a, stk. 1, nr. 2-4, eller § 268 b, nr. 2-4.

Betingelserne indebærer, at den pågældende kapital eller forpligtelse skal have en oprindelig løbetid på mindst 2 år, og at der skal være en hensigtsmæssig spredning i kapital og forpligtelsernes forfaldstid.

Bestemmelsen indebærer derudover, at Finanstilsynet har mulighed for at give en afviklingsenhed i en koncern lov til at opfylde en del af gældsbufferkravet med udstedelser, hvis modervirksomheden er et pengeinstitut. Det gælder alene for den del af gældsbufferkravet, der overstiger 2 pct. i tilfælde, hvor gældsbufferkravet som følge af lovforslagets § 268 vil være opgjort til at være større end 2 pct. Det sikrer mulighed for, at forøgelsen af kravet kan ligge i modervirksomheden, hvilket vil være mere hensigtsmæssigt i en potentiel afviklingssituation.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 88.

§ 268 d

Med anordningen indsættes § 268 d.

Bestemmelsen indebærer, at kapital og forpligtelser, som anvendes til at opfylde gældsbufferkravet, ikke samtidig må anvendes til at opfylde kravet til kapitalgrundlag, opfylde det individuelle solvensbehov, jf. § 124, stk. 2, opfylde det individuelle solvenskrav, jf. § 124, stk. 3, opfylde det kombinerede kapitalbufferkrav, jf. § 125 a, eller opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, eller til at finansiere opfyldelsen af kravet om nedskrivningsegne passiver i virksomheder i samme koncern. Dermed kan udstedelser fra realkreditinstituttet ikke anvendes til både at opfylde gældsbufferkravet og finansiere kravet til nedskrivningsegne passiver.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 88

§ 269

Med anordningen indsættes en ny § 269, og den tidligere ophæves.

Bestemmelsen fastslår, at Finanstilsynet fører tilsyn med virksomhedernes overholdelse af kravet om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, og gældsbufferkravet, jf. § 268.

Bestemmelsen indebærer derudover en hjemmel til Finanstilsynet til at udstede påbud og at give påtaler i forbindelse med konstaterede brud på kravet om nedskrivningsegne passiver.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 88

§ 269 a

Med anordningen indsættes § 269 a.

Bestemmelsen indebærer, at Finanstilsynet kan indføre udlodningsbegrænsninger, hvis en virksomhed, der er underlagt krav om nedskrivningsegne passiver, overholder det kombinerede kapitalbufferkrav, når det betragtes i tillæg til solvensbehovet, men ikke når det betragtes i tillæg til kravet om nedskrivningsegne passiver fastsat i procent af den samlede risikoeksponering. Reglen indeholder en beføjelse til Finanstilsynet som afviklingsmyndighed og supplerer reglerne om brud på det kombinerede kapitalbufferkrav, der finder anvendelse for Finanstilsynet som tilsynsmyndighed. Bestemmelsen indsnævrer dermed ikke de eksisterende beføjelser, som Finanstilsynet har som tilsynsmyndighed.

Bestemmelsen supplerer dermed de generelle solvensregler og sikrer, at det kombinerede kapitalbufferkrav bevarer sin tiltænkte effekt, nemlig at fungere som et øget værn mod, at virksomhedernes kapitalgrundlag bliver utilstrækkelige og medvirkende til, at virksomhederne risikerer at blive nødlidende.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 88

§ 269 b

Med anordningen indsættes § 269 b.

Bestemmelsen indebærer, at en virksomhed, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver, jf. § 266, skal indberette oplysninger fastsat i nr. 1-6 til Finanstilsynet.

,Finanstilsynet kan således kontrollere, at den enkelte virksomhed til enhver tid overholder kravet om nedskrivningsegne passiver.

Virksomheder, som på datoen for indberetningen af disse oplysninger har nedskrivningsegne passiver på mindst 150 pct. af kravet om nedskrivningsegne passiver, er undtaget fra at indberette størrelsen af forpligtelser, der er omfattet af bail-in, jf. stk. 1, nr. 3.

Finanstilsynet kan anmode om, at virksomhederne indberetter oplysningerne i stk. 1, nr. 1-5, hyppigere end angivet.

Bestemmelsen indebærer endvidere, at virksomheder, hvis afviklingsstrategi er konkurs, er undtaget fra at indberette oplysningerne omfattet af bestemmelsen til Finanstilsynet.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 88

§ 269 c

Med anordningen indsættes § 269 c.

Bestemmelsen indebærer en pligt for en virksomhed, der er underlagt krav om nedskrivningsegne passiver eller gældsbufferkrav, til straks at give meddelelse til Finanstilsynet, hvis virksomheden ikke opfylder kravet om nedskrivningsegne passiver efter § 266 eller det kombinerede kapitalbufferkrav efter § 125 a, når det betragtes i tillæg til kravet om nedskrivningsegne passiver, eller gældsbufferkravet efter § 268.

Bestemmelse indeholder således en handlepligt for virksomheden. At underretningen skal ske straks betyder, at virksomheden skal underrette Finanstilsynet, så snart virksomheden ikke opfylder kravet.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 88

§ 269 d

Med anordningen indsættes § 269 d.

Bestemmelsen fastslår, at virksomheder, der er underlagt et krav om nedskrivningsegne passiver, mindst en gang om året skal offentliggøre oplysninger omfattet af nr. 1-3 i bestemmelsen. Formålet med kravet om offentliggørelse er at sikre gennemsigtighed omkring kravet om nedskrivningsegne passiver.

For virksomheder, hvor der har været udøvet nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, eller hvor Finansiell Stabilitet har anvendt afviklingsværktøjer over for virksomheden, finder kravene om offentliggørelse anvendelse fra datoen for tidsfristen for at opfylde kravet om nedskrivningsegne passiver på ny.

Når en virksomhed er restruktureret og bragt tilbage på markedet igen, vil den skulle arbejde hen imod at opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver, så virksomheden igen vil have tilstrækkelige passiver til tabsabsorbering og rekapitalisering af virksomheden, hvis virksomheden bliver nødlidende eller forventeligt nødlidende og skal restruktureres eller afvikles. Det er derfor hensigtsmæssigt, at virksomheden igen skal offentliggøre oplysninger i medfør af stk. 1, når virksomheden igen skal opfylde et krav om nedskrivningsegne passiver.

En virksomhed, der ifølge dens afviklingsplan skal tages under konkursbehandling, er ikke omfattet af kravet om offentliggørelse.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 88

§ 269 e

Med anordningen indsættes § 269 e.

Bestemmelsen fastslår, at et realkreditinstitut, der er underlagt et gældsbufferkrav, mindst en gang om året skal offentliggøre oplysninger omfattet af nr. 1-3. Formålet med kravet om offentliggørelse er at sikre gennemsigtighed omkring gældsbufferkravet.

For virksomheder, hvor der har været udøvet nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser, eller hvor Finansiell Stabilitet har anvendt afviklingsværktøjer over for virksomheden, finder kravene om offentliggørelse anvendelse fra datoen for tidsfristen for at opfylde gældsbufferkravet på ny.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 88

§ 271

Med anordningen indsættes et nyt stk. 2 og 3 samt et nyt stk. 5 og 6.

Stk. 2 fastslår i nr. 1-8, hvilke myndigheder og ministerier der er medlemmer af et afviklingskollegium, som Finanstilsynet har oprettet som konsolideret afviklingsmyndighed.

Stk. 3 fastslår, at Finanstilsynet kan beslutte, at et tredjelandets afviklingsmyndighed må deltage som observatør i afviklingskollegier oprettet i henhold til stk. 1, hvis tredjelandets afviklingsmyndighed anmoder herom, og hvis betingelserne i nr. 1 og 2 er opfyldt.

For at tredjelandsafviklingsmyndigheden kan deltage som observatør, skal der være etableret en virksomhed i det pågældende tredjeland, der har tilknytning til koncernen. Tilknytningskravet indebærer, at virksomheden etableret i tredjelandet skal være en dattervirksomhed eller en filial af en virksomhed i koncernen, som er etableret eller beliggende i EU eller i et land, som EU har indgået aftale med på det finansielle område. Er der tale om en filial, er det en betingelse, at filialen ville blive betragtet som væsentlig, hvis den var beliggende i EU eller i et land, som EU har indgået aftale med på det finansielle område.

Ud over tilknytningskravet er det en forudsætning, at tredjelandsafviklingsmyndigheden er underlagt tavshedspligt, der svarer til den tavshedspligt, som Finanstilsynet er underlagt.

Stk. 5 indebærer, at Finanstilsynet opretter og deltager i europæiske afviklingskollegier, hvis en virksomhed, der er etableret uden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, opfylder betingelserne i enten nr. 1 eller 2.

Ifølge nr. 1 er det en betingelse, at virksomheden har mere end én dattervirksomhed eller væsentlig filial, der er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I, en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, som er etableret eller beliggende i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og at mindst én dattervirksomhed eller væsentlig filial er etableret eller beliggende i Grønland.

Ifølge nr. 2 er det en betingelse, at virksomheden har mere end én modervirksomhed, der er et pengeinstitut, et realkreditinstitut, et fondsmæglerselskab I, en finansiell holdingvirksomhed eller en blandet holdingvirksomhed, som er etableret i mere end ét land inden for Den Europæiske Union eller i lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og at mindst én modervirksomhed er etableret i Grønland.

Stk. 6 fastslår, at Europæiske afviklingskollegier, der er oprettet i henhold til stk. 5, udfører de opgaver, der er nævnt i stk. 1, og fungerer som afviklingskollegier oprettet i henhold til stk. 1.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 89-93.

§ 272

Med anordningen indsættes et nyt stk. 1 og 3. Derudover foretages øvrige konsekvensrettelser.

Stk. 1 fastslår, at Finanstilsynet uden ugrundet ophold skal nedskrive eller konvertere hybride kapitalinstrumenter, som opfylder kravene i artikel 52 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, som sat i kraft for Grønland ved lov, og supplerende kapitalinstrumenter, som opfylder kravene i artikel 63 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, som sat i kraft for Grønland ved lov, i et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab I til egentlige kernekapitalinstrumenter, hvis Finanstilsynet konstaterer, at pengeinstituttet, realkreditinstituttet eller fondsmæglerselskabet I ikke vil være levedygtigt, medmindre beføjelsen anvendes. Det samme gælder for nedskrivningsegne forpligtelser, som opfylder betingelserne i § 267 e, stk. 1, nr. 4, uanset om forpligtelserne opfylder betingelsen i § 267 e, stk. 1, nr. 4, litra b, om en restløbetid på mindst 1 år.

Bestemmelsen indebærer en beføjelse og pligt til Finanstilsynet til at nedskrive eller konvertere hybride kapitalinstrumenter, supplerende kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser, som opfylder betingelserne i § 267 e, stk. 1, nr. 4, uanset om forpligtelserne opfylder betingelsen i § 267 e, stk. 1, nr. 4, litra b, om en restløbetid på mindst et år, såfremt Finanstilsynet vurderer, at et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et fondsmæglerselskab ikke vil være levedygtigt, medmindre beføjelsen anvendes.

Stk. 3 fastslår, at Finanstilsynet ved visse indirekte besiddelser skal udøve sine nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser på en måde, der sikrer, at tabene videregives til afviklingsenheden, der har erhvervet de pågældende kapitalinstrumenter og nedskrivningsegne forpligtelser.

Bestemmelsen vedrører, hvordan Finanstilsynet skal anvende sine nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser på relevante kapitalinstrumenter og visse nedskrivningsegne forpligtelser, der er udstedt af en virksomhed i en afviklingskoncern, som ikke er en afviklingsenhed (f.eks. en dattervirksomhed) i tilfælde, hvor disse passiver er erhvervet indirekte af afviklingsenheden (f.eks. modervirksomheden i en koncern). Bestemmelsen sikrer, at Finanstilsynet anvender sine nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser på en måde, hvor det også ved sådanne indirekte besiddelser sikres, at tabene i en virksomhed, der ikke er en afviklingsenhed (f.eks. en dattervirksomhed), videregives til afviklingsenheden (f.eks. modervirksomheden), og at afviklingsenheden rekapitaliserer virksomheden. Formålet med bestemmelsen er, at tabene ved en nedskrivning eller konvertering videregives til afviklingsenheden, og at virksomheden, der har udstedt instrumenterne og forpligtelserne, rekapitaliseres af afviklingsenheden.

I stk. 6 indsættes et pkt. 3, der indebærer, at Finanstilsynet med henblik på udstedelsen af egentlige kernekapitalinstrumenter i overensstemmelse med 2. pkt. kan påbyde virksomheden at anmode om den nødvendige tilladelse til at udstede det relevante antal kernekapitalinstrumenter.

Bestemmelsen giver Finanstilsynet beføjelse til at påbyde en virksomhed, at virksomheden ved anmodning indhenter den nødvendige tilladelse til at udstede det relevante antal egentlige kernekapitalinstrumenter i henhold til 2. pkt. Det medfører, at den pågældende virksomhed skal sørge for, at virksomheden har den nødvendige tilladelse til at udstede de pågældende kernekapitalinstrumenter. Finanstilsynet kan herefter, på virksomhedens vegne, foranledige udstedelsen af det relevante antal kernekapitalinstrumenter. Finanstilsynet går ikke ind og overtager ledelsen af virksomheden, men træffer alene en konkret beslutning om at udstede det relevante antal egentlige kernekapitalinstrumenter på virksomhedens vegne.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 95- 99.

§ 273

Med anordningen foretages konsekvensrettelser i bestemmelsen, og »om nedskrivning og konvertering af kapitalinstrumenter« udgår.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 100.

§ 274

Med anordningen nyaffattes § 274.

Bestemmelsen fastlægger en pligt for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber I, finansielle holdingvirksomheder, blandede holdingvirksomheder og finansieringsinstitutter til at sikre, at kontrakter, som virksomhederne indgår, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, indeholder en bestemmelse, hvorefter modparten anerkender, at forpligtelsen, som kontrakten omhandler, kan gøres til genstand for Finanstilsynets eller Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, jf. §§ 272 eller 273 samt §§ 17, 18 a og 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, jf. dog § 24, stk. 4, og at modparten anerkender at være bundet af enhver nedbringelse af hovedstolen eller det udestående beløb, konvertering eller opsigelse, der berøres af Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets udøvelse af nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser. Bestemmelsen gælder for kontrakter, som virksomheden har indgået efter den 1. juni 2015, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland.

Baggrunden er, at parter, der indgår kontrakter, der er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, ikke nødvendigvis er opmærksomme på Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets beføjelser til at nedskrive forpligtelser eller konvertere forpligtelser til egenkapital.

Bestemmelsen indeholder en beføjelse til, at Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at indhente en juridisk udtalelse om, at kontraktbestemmelser efter stk. 1 er bindende for modparten og kan håndhæves i overensstemmelse med vilkårene.

Det følger af bestemmelsen, at såfremt forpligtelsen er undtaget fra bail-in, jf. § 25, stk. 3, eller hvis forpligtelsen er et berettiget indskud, jf. § 2, nr. 7, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, finder kravet om kontraktmæssig anerkendelse ikke anvendelse på forpligtelsen.

Bestemmelsen indeholder en beføjelse til, at Finanstilsynet efter anmodning fra virksomheden kan beslutte, at kravet om kontraktmæssig anerkendelse ikke finder anvendelse, hvis det vurderes, at de omhandlede forpligtelser eller

instrumenter kan gøres til genstand for nedskrivning eller konvertering med hjemmel i lovgivningen i et tredjeland eller med hjemmel i en bindende aftale, der er indgået med det pågældende tredjeland.

Bestemmelsen indeholder en beføjelse til Finanstilsynet, hvorefter Finanstilsynet kan beslutte, at forpligtelsen om at indføre en kontraktbestemmelse, der anerkender Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, ikke finder anvendelse på virksomheder, hvor kravet om nedskrivningsegnede passiver svarer til virksomhedens tabsabsorberingsløb.

Bestemmelsen fastlægger derudover, at Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser ikke forudsætter, at virksomheden indsætter en kontraktbestemmelse herom. Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet kan således anvende nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, selvom der ikke er indført en bestemmelse herom i kontrakten.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 101.

§ 275

Med anordningen indsættes § 275.

Bestemmelsen indfører også at krav om, at såfremt en virksomhed konstaterer, at det ikke er muligt at indføre en kontraktbestemmelse i overensstemmelse med § 274, skal virksomheden underrette Finanstilsynet herom. Pligten til at indføre kontraktbestemmelsen bortfalder fra det tidspunkt, hvor Finanstilsynet modtager denne underretning. Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at indsende oplysninger til at vurdere, om det alligevel er muligt at indføre kontraktbestemmelsen. Finanstilsynet kan påbyde virksomheden at indføre kontraktbestemmelsen, herunder påbyde virksomheden at ændre sin praksis vedrørende virksomhedens vurdering af, om det er muligt at indføre en kontraktbestemmelse. Hvis Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer, at kontrakter, som ikke indeholder en bestemmelse om kontraktmæssig anerkendelse af Finanstilsynets og Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelser, medfører en væsentlig hindring for afvikling, skal Finanstilsynet i nødvendigt omfang anvende beføjelserne i § 264 til at fjerne den pågældende hindring.

Bestemmelsen indeholder derudover en hjemmel til, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om de kategorier af forpligtelser omfattet af § 97 i konkursloven, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, hvor det ikke er muligt at indføre en kontraktbestemmelse som omhandlet i § 274, stk. 1.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:

§ 4, nr. 101.

§ 276

Med anordningen indsættes § 276.

Bestemmelsen indfører en forpligtelse for et pengeinstitut, et realkreditinstitut og et fondsmæglerselskab I om at indføre en kontraktbestemmelse i kontrakter, der er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, hvorefter parterne anerkender, at kontrakten kan gøres til genstand for Finansiell Stabilitets beføjelse til at suspendere eller begrænse rettigheder og forpligtelser i § 4 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, og anerkender, at parterne i relation til kontrakten er bundet af § 31 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning.

Bestemmelsen finder anvendelse på kontrakter, der skaber en ny forpligtelse eller væsentligt ændrer en eksisterende forpligtelse efter den 28. december 2020, og som indeholder bestemmelser om betalings- eller leveringsforpligtelser, opsigelsesrettigheder eller retten til at gøre sikkerhedsrettigheder gældende.

Finansiell Stabilitet kan fortsat anvende suspensionsbeføjelserne, selvom en virksomhed undlader at indføre en kontraktbestemmelse i henhold til stk. 1.

Der henvises til følgende ændringer i anordningen:
§ 4, nr. 101.

§ 309

En virksomhed, der er udpeget som et SIFI, skal i henhold til § 309, stk. 2, i lov om finansiell virksomhed overholde SIFI-bufferkravet.

Bestemmelsen er konsekvensrettet i forbindelse med ændringer og tilføjelser til lov om finansiell virksomhed.

§ 333 a

Det foreslås, at reglerne i afsnit IX a om Penge- og Pensionspanelet i lov om finansiell virksomhed ophæves.

Der foreslås en nyaffattelse af § 333 a, hvorefter Finanstilsynet skal fremme den offentlige forbrugerinformation.

§ 343 r

Der fremgår af § 343 r, stk. 3, i lov om finansiell virksomhed, at reglerne om outsourcing udstedt i medfør af § 72 a i lov om finansiell virksomhed finder

tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler, hvis de fælles datacentraler outsourcer væsentlige it-opgaver, der udføres for pengeinstitutter, realkreditinstitutter, fondsmæglerselskaber, investeringsforvaltningsselskaber og forsikringsselskaber.

Ændringen indebærer, at ordet "væsentlige" udgår af ordlyden af § 343 r, stk. 3. Med ændringen vil reglerne om outsourcing, udstedt i medfør af § 72 a, finde tilsvarende anvendelse for fælles datacentraler, hvis de fælles datacentraler outsourcer it-opgaver, der udføres for virksomheder omfattet af lovens § 5, stk. 1.

§ 350 a

Efter den gældende § 350 a, stk. 4, 2, pkt., kan erhvervsministeren forlænge anvendelsen af nationale makroprudentielle foranstaltninger med op til et år ad gangen.

Ændringen indebærer, at erhvervsministeren gives adgang til at iværksætte og efterfølgende forlænge makroprudentielle foranstaltninger med op til to år ad gangen.

§ 351

Den gældende bestemmelse i § 351 i lov om finansiel virksomhed, giver Finanstilsynet mulighed for at påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør eller påbyde et bestyrelsesmedlem i en finansiel virksomhed at nedlægge sit hverv inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, hvis vedkommende ikke lever op til kravene om hæderlighed i § 64, stk. 1, nr. 2-6, i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 1, 2 og 4: Ændringen medfører, at Finanstilsynet vil kunne påbyde en finansiel virksomhed at afsætte en direktør eller påbyde et bestyrelsesmedlem i en finansiel virksomhed at nedlægge sit hverv indenfor en given frist, eller påbyde et pengeinstitut, et SIFI og et G-SIFI at afsætte en nøgleperson indenfor en given frist, hvis vedkommende ikke længere kan anses for at have den tilstrækkelige viden, faglige kompetence eller erfaring til stillingen eller hvervet. Dette er en udvidelse i forhold til tidligere, hvor det kun var muligt at afsætte, som følge af at den pågældende person ikke lever op til reglerne om hæderlighed. Ændringen er relevant i tilfælde, hvor en person viser sig ikke at være egnet til sin stilling, selvom vedkommende formelt opfyldte kravet om egnethed. Finanstilsynet vil kun kunne afsætte et ledelsesmedlem i tilfælde af alvorlige svigt, hvor det ikke er muligt at rette op på den manglende egnethed indenfor rimelig tid.

Stk. 5: Ændringen indebærer, at bestemmelsen bliver præciseret, så Finanstilsynets reaktionsmulighed efter stk. 5, 1. pkt., inkluderer tilfælde, hvor der er rejst tiltale mod den pågældende i en straffesag om overtrædelse af anden

relevant lovgivning. Dermed bringes ordlyden af § 351, stk. 5, 1. pkt., i overensstemmelse med bestemmelsens henvisning til § 64, stk. 1, nr. 3.

§ 352 a

Efter § 352 a skal Finanstilsynet udarbejde en redegørelse for årsagerne til, at en finansiel virksomhed er erklæret konkurs, størstedelen af den finansielle virksomheds drift er ophørt eller overdraget, eller hvor et forsikrings-selskabs forsikringsbestand er taget under administration, hvis Finansiell Stabilitet har medvirket ved overdragelsen af virksomheden, eller staten har lidt tab på en individuel statsgaranti.

352 a, stk. 1, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed nyaffattes, så Finanstilsynets forpligtelse til at udarbejde en redegørelse i stedet udløses i tilfælde, hvor staten har lidt direkte tab som følge af økonomisk bistand ved afvikling af virksomheden.

Den gældende bestemmelse henviser til lovregler, der er ophørt, hvorfor der ikke længere er et reelt anvendelsesområde for bestemmelsen. Formålet med § 352 a er at øge åbenheden om forløbet op til sammenbruddet for de institutter, hvor staten har ydet garanti eller stillet midler til rådighed.

§ 354

§ 354 indeholder regler om tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte. Udover de følgende dele er der foretaget en del konsekvensrettelser af andre ændringer.

Stk. 6, nr. 12: Ændringen er en konsekvens af, at lov om finansiel stabilitet ophæves. Der skal derfor ikke længere henvises til lov om finansiel stabilitet i bestemmelsen. Der findes ikke en tilsvarende relevant henvisning i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, som kan erstatte den henvisning, der vil udgå.

Stk. 6, nr. 46: Med ændringen kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken med henblik på vurderinger som led i programmet til vurdering af den finansielle sektor efter en udtrykkelig anmodning og, under forudsætning af at Den Internationale Valutafond (IMF) og Verdensbanken har behov for oplysningerne til varetagelsen af deres opgaver.

Stk. 6, nr. 47: Med ændringen kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Den Internationale Betalingsbank (BIS) med henblik på kvantitative konsekvensanalyser efter en udtrykkelig anmodning og, under forudsætning af at Den Internationale Betalingsbank (BIS) har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver.

Stk. 6, nr. 48: Med ændringen kan Finanstilsynet videregive fortrolige oplysninger til Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) med henblik på dets tilsynsfunktion efter en udtrykkelig anmodning og, under forudsætning af at Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) har behov for oplysningerne til varetagelsen af sine opgaver.

§ 354 a

Efter § 354 a i lov om finansiell virksomhed har Finanstilsynet i dag bl.a. en pligt til at offentliggøre beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

Efter gældende ret har Finanstilsynet ikke mulighed for at offentliggøre, om anklagemyndigheden eller politiet beslutter påtaleopgivelse eller tiltalefrafald, eller der er afsagt en frifindende dom. Det fremgår endvidere ikke af de gældende regler, at Finanstilsynet har mulighed for at fjerne en allerede offentliggjort beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning fra Finanstilsynets hjemmeside.

Derfor ændres stk. 6, så Finanstilsynet i sager, hvor Finanstilsynet har offentliggjort en beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning, og der træffes afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller afsiges frifindende dom, efter anmodning fra den virksomhed, som sagen vedrører, skal offentliggøre oplysninger herom.

Ændringen indeholder ingen særlige tilpasninger til grønlandske forhold.

§ 354 e

§ 354 e indeholder regler om offentliggørelse af visse reaktioner meddelt af Finanstilsynet.

Bestemmelsen er konsekvensrettet i forbindelse med ændringer og tilføjelser til lov om finansiell virksomhed.

§ 355

§ 355 indeholder regler om, hvilke fysiske og juridiske personer der kan anses som parter til afgørelser truffet af Finanstilsynet.

Ændringen indebærer, at et medlem af bestyrelsen eller direktionen eller en kapitalejer i et pengeinstitut eller et fondsmæglerselskab I eller virksomheder, som Finanstilsynet finder, har snævre forbindelser til pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I, når Finanstilsynet træffer afgørelse om, at pengeinstituttet eller fondsmæglerselskabet I anses for nødlidende eller forventeligt nødlidende, jf. § 224 a, anses som part.

Ændringen indeholder ingen særlige tilpasninger til grønlandske forhold.

§ 372

§ 372 indeholder klagebestemmelser for afgørelser truffet af Finanstilsynet.

Der er tilføjet en særlig klagebestemmelse vedrørende afgørelser truffet efter § 224 a.

Ændringen indeholder ingen særlige tilpasninger til grønlandske forhold.

§ 373

§ 373 indeholder straffebestemmelser.

Bestemmelsen er konsekvensrettet i forbindelse med ændringer og tilføjelser til lov om finansiel virksomhed.

Bilagene til lov om finansiel virksomhed

Ændringen indebærer, at der som bilag 9 og 10 til lov om finansiel virksomhed indsættes bilag 1 og bilag 2.

Bilag 9 indeholder de formler, som anvendes til at beregne de beløb, der henvises til i den foreslåede § 267 a, stk. 1, nr. 5, § 267 b, stk. 1, og § 267 c, stk. 2 og 4.

Bilag 10 indeholder de formler, som anvendes til at beregne de beløb, der henvises til i den foreslåede § 269 a, stk. 1, 2. pkt.